oſtendat ſe liberum vt nō ſcādalizentur diſcipuli. alio vo
loco ꝯtēnit phariſeoꝝ ſcandalū: qñ de eſcis diſputabat:
docēs nos ſcire tpa ſm que opoꝛtet nō cōtēnere eos qui
ſcandalizant: ⁊ ſm q̄ opoꝛtet cōtēnere. GRE. ſup eze/
chiel. Conſiderādū .n. eſt: q2 inquātū ſine peccato poſſu/
mus vitare pximoꝝ ſcandalū debem⁹. Si aūt de verita
te ſcādalū ſumit: vtili⁹ pmittit naſci ſcādalū ꝙ veritas re
linqtur. CHRY. Sicut aūt ſtupe ſcis de xp̄i virtute: ita
admirare petri fidez: qm̄ rei tā difficili obediuit. Jdeoqꝫ
de fide eū remunerās: copulauit eū ſibi in tributi datiōe
qd̄ fuit abundātis honoꝛis. Et hoc ē qd̄ dr̄: Jnue. ſta. il.
ſu. da eis pꝛo me ⁊ te. GLO. Cōſuetudo .n. erat vt vn⁹
quiſqꝫ pꝛo ſe didrachma redderet. Stater vero ē pōdus
duoꝝ didrachmatū. ORI. Myſtice aūt in agro cōſo
latiōis: ſic .n. interptat caphanaūz: ꝯſolet oēz diſcipulū
⁊ liberū filiū ēē pnūciat: ⁊ dat ei virtutē piſcādi pmū pi/
ſcē: vt aſcēdēte eo cōſolationē accipiat petrus ſup eū quē
piſcat⁹ ē. HILA. Cū aūt pmū piſcē admonet petrus in
quirere: aſcenſuri oñdunt ⁊ plures. Beatus ille pm⁹ mar
tyr ſtephan⁹: pmus aſcēdit: ⁊ ſtaterē in oꝛe continuit. Jn
quo didrachma noue p̄dicationis tanꝙ duo denarij ha/
bebant. dei .n. gloꝛiā ⁊ dñz xp̄z in paſſione ꝯtuēs pꝛedi/
cabat. HIE. Uel iſte piſcis q̄ pmus captus ē adā: q̄ per
ſecūdū adā liberat: ⁊ id quod in oꝛe ei⁹: hoc ē in confeſſi
one fuit inuētū: pꝛo petro ⁊ dño reddit. ORI. Cū etiaz
videris auarū hominē ab aliquo petro coꝛrectū ꝙ abſtu
lit de oꝛe eius verbū pecunie: dices eū aſcendiſſe de ma/
ri .i. de fluctib⁹ ſolicitudinū auaritie ad hamū rōnabilem
⁊ ꝯpꝛehēſū atqꝫ ſaluatū ab aliquo petro qui eū docuit ve
ritatē: vt pꝛo ſtatere habeat imaginē dei .i. eloquia eius.
HIE. Et pulchꝛe illud ipſū quidē dat preciū: ſed diuiſuz
ē: q2 pꝛo petro quaſi pꝛo peccatoꝛe pꝛeciuz reddebatur:
dñs āt nr̄ petm̄ nō fecit. Oñdit aūt ſilitudo carnis dñi eo/
dē ⁊ dñs ⁊ ſeruus pcio liberantur. CA. XVIII.

In illa hoꝛa acceſſerunt diſcipuli ad
ieſū dicentes: Quiſputas maioꝛ eſt
i regno celoꝛū? Et aduocās ieſus par
uulū: ſtatuit eū i medio eoꝛū: ⁊ dixit:
Amē dico vobis: niſi cōuerſi fueritis
⁊ efficiamini ſicut paruuli nō intrabitis in regnuz
celoꝛū. Quicunqꝫ ergo humiliauerit ſe ſicut par
uulus iſte: hic ē maioꝛ i regno celoꝝ. Et qui ſuſce
perit vnū paruulum talez i noīe meo me ſuſcepit.
Qui aūt ſcandaliçauerit vnū de puſillis iſtis qui
in me credūt: expedit ei vt ſuſpendatur mola aſi/
naria in collo eius ⁊ dimergatur i pfūduz maris.
HIE. Quia diſcipuli viderant pꝛo petro ⁊ domino idez
tributū redditū: ex qualitate pꝛecij arbitrati ſūt oib⁹ apo
ſtolis petrū ēē platū. CHRY. Unde paſſi ſūt aliquod
humanū qd̄ euangeliſta deſignat dicens: Jn illa hoꝛa ac
ceſſerūt diſcipuli ad ieſū dicētes: Quiſputas maioꝛ es in
regno celoꝝ? Uerecūdati ſiq̄dē paſſionē cōfiteri quā paſ
ſi ſunt: nō dicūt manifeſte: Petꝝ cur phonoꝛaſti nobis? ſꝫ
indeterminate interrogant: Quis maioꝛ eſt? Qñ aūt tres
phonoꝛatos viderūt .ſ. petrū iacobū ⁊ ioannē in trāſfigu
ratione: nihil tale paſſi ſunt. qñ vero in vnū ſolū contulit
honoꝛē: tūc doluerūt. Tu aūt cōſidera pꝛimū q̄dē ꝙ ni/
hil coꝝ que ſūt in terris q̄rūt: deide ꝙ poſtea hāc paſſio
nē depoſuerūt. Nos aūt neqꝫ ad defect⁹ coꝝ contingere
poſſum⁹. neqꝫ .n. querim⁹: Quis maioꝛ ē in regno celoꝛū
ſed Quis maioꝛ ē in regno terre. ORI. Jn his aūt imi/
tatoꝛes diſcipuloꝝ ēē debem⁹: ſiqn aliqd in nobis dubi
uz q̄rit ⁊ nō inuenit: vt cū oī cōſenſu accedam⁹ ad ieſuz q̄
potēs ē illuminare coꝛda hoīuz ad intelligēdā ſolutionez
oīuz queſtionū. Jnterrogemus etiā aliquē doctoꝛū: Qui
ppoſiti hn̄tur in eccliꝫs. Sciebāt aūt diſcipuli hoc inter/
rogātes: q2 nō ē eq̄litas ſanctoꝝ i regno celeſti: ſꝫ quomō
maioꝛ ⁊ q̄lr viuēs minim⁹ hoc diſcere cupiebāt. Uel ſcie
bāt q̄s eēt mīm⁹: ⁊ q̄s magn⁹: ex eo qd̄ ſupꝛa dñs dixe/
rat: ſꝫ ex mltis magnis q̄s eēt maioꝛ hoc eis nō erat ma
nifeſtū. HIE. Uidēs aūt ieſus cogitationes eoꝝ voluit
deſiderio glie humilitatis ꝯtētionē ſanare. vñ ſeqtur: Et
aduo. ie. puu. ſta. eū in me. eoꝝ. CHRY. Mihi videt
valde paruulū i medio ſtatuere: oib⁹ paſſionib⁹ exutum.
HIE. Ut i eo ⁊ etatē q̄rere ⁊ ſimilitudinē inocētie demō
ſtraret. vel certe puulū ſtatuit i medio eoꝝ ſeipſū q̄ nō ve
nerat miniſtrari ſed miniſtrare: vt eis humilitatis tribue
ret exēplū. Alij paruulū īterptātur ſpm̄ ſanctū quē poſue
rit in coꝛdib⁹ diſcipuloꝝ: vt ſupbiā i humilitatē mutaret.
Seqtur: Et dixit: Amē di. vo. niſi cōuer. fue. ⁊ efficia. ſicut
paruuli: nō intr. in reg. celoꝝ. Nō pcipit aplis vt etatē ha
beant paruuloꝝ: ſed inocentiā: ⁊ ꝙ illi p annos poſſidēt:
hi poſſideāt p induſtriā: vt malicia nō ſapia puuli ſint. Ac
ſi dicat: Sicut iſte puulus cui⁹ vobis exēplū tribuo nō p/
ſeuerat i iracūdia: leſus nō meminit: vidēs pulchꝛā muli
erē nō delectat: nō aliud cogitat: ⁊ aliud loquit: ſic ⁊ vos
niſi talē habueritiſ inocētiā: ⁊ animi puritatē regnū celoꝛū
nō poteritis intrare. HILA. Pueros ēt credētes oēs p
audiētie fidē nūcupauit. hi .n. patrē ſequūtur: matrē amāt
velle malū neſciūt: curā opū negligūt: nō inoleſcunt: non
oderunt: nō mētiūtur: dictis credūt: ⁊ qd̄ audiūt verum
habent. Lr̄a ḡ ſic legit: GLO. Niſi conuerſi fueritis ab
hac elatione ⁊ indignatione in qua modo eſtis ⁊ efficiami
ni oēs inocētes ⁊ humiles per virtutē: ſicut paruuli ſūt p
etatē: nō intrabitis in regnū celoꝝ ⁊ qñquidē aliter nō in
trat. Quicunqꝫ ḡ humiliauerit ſe ſicut paruulus iſte: hic
maioꝛ ē in regno celoꝛū. Quāto .n. q̄s erit humilioꝛ: tāto
maioꝛ efficit in regno celoꝝ. REMI. i. in cognitiōe gra
tie vel eccleſiaſtica dignitate: vel certe in eterna beatitudi
ne. HIE. Uel aliter. Quicūqꝫ humiliauerit ſe ſicut par/
uulus iſte .i. qui ſe in exēplū mei humiliauerit: hic itrabit
in regnū celoꝝ. Sequit: Et qui ſuſceperit vnū paruu. ta. i
noīe meo: me ſuſcepit. CHRY. ac ſi .d. Nō ſolū ſi tales
efficiamini: mercedē accipitis: ſed etſi alios tales ꝓpt me
honoꝛabitiſ: ⁊ honoꝛis q̄ ē ad illos retributionem vobis
determino regnū. Magis aūt qd̄ mltomai⁹ ē ponit dicēs
Me ſuſcepit. HIE. Qui .n. talis fuerit: vt xp̄i imitet hu
militatē ⁊ inocētia: i eo xp̄s ſuſcipit ⁊ pꝛudēter: ne cū de/
lati fuerit aplis: ſe putēt honoꝛatos adiecit: nō ſuo illos
merito: ſꝫ magr̄i honoꝛe ſuſcipiēdos. CHRY. Deide
facile ſuſceptibilē hūc ſmonē fac: penā iducēs. vñ ſequit:
Qui aū ſcādalizat vnū de puſillis iſtis. Ac ſi dicēt: Sic q̄
hos honoꝛāt ꝓpt me mercedē habēt: ita ⁊ q̄ hoſ dehono
rant: vltimā ſuſtinebūt vindictā. Si aūt conuitiū ſcādalū
vocat: ne mireris. multi .n. puſillanimes ex eo ꝙ deſpici/
untur: ſcandalizati ſunt. HIE. Nota ꝙ qui ſcandalizat
puulus ē. maioꝛes .n. ſcādala nō recipiūt. Et ꝗꝙ genera/
lis poſſit ēē ſnīa aduerſus oēſ q̄ aliquē ſcādalizat: m̄ iuxta
cōſequētiā ſmonis ēt ꝯtra aplos dictū itelligi pōt: q̄ iter
rogādo q̄s maioꝛ eēt i regno celoꝝ: videbātur inter ſe de
dignitate cōtēdere. ⁊ ſi in hoc vitio pmanſiſſent: poterāt
eos quos ad fidē vocabāt p ſuū ſcādalū pdere: dū aplos
viderēt īter ſe de honoꝛe pugnare. ORI. Quō aūt q̄ cō
uerſus ē ⁊ fact⁹ q̄ſi puer: ⁊ minim⁹ ē ꝯpotēs ſcādalizari?
hoc ſi poſſum⁹ explanat. Ois q̄ filio dei credit ⁊ ꝯuerſat
ſꝫ euāgelicos act⁹: ꝯuerſus ābulat q̄ſi puer. q̄ aūt nō con
uertit vt fiat ſicut puer: hūc īpoſſibile ē itrare i regnū celo
rū. Jn oī aūt credētiū mltitudine ſūt q̄dā nup cōuerſi: vt fi
ant ſicut puuli: nōdū aūt ſunt facti: hi puſilli hn̄tur in xp̄o
⁊ ſūt ſcādali receptoꝛes. HIE. Qd̄ aūt dr̄: Expedit ei vt
ſuſpēdat. ſꝫ ritū ꝓuincie loquit: quo maioꝝ criminuz iſta
apud veteres iudeos pena fuerit. vt in pfūdū ligato ſaxo
mergere. Expedit aūt ei q̄a multo meli⁹ eſt pꝛo culpa bꝛe
uez recipe penā ꝙ eēnis ſuari cruciatib⁹. CHRY. Cō
ſequēs aūt erat poꝛib⁹ dicere: Me non ſuſcepit. qd̄ erat

omni pena amarius. ſed quia groſſi erant ⁊ predicta pena
eos nõ mouebat: cõpatione exẽpli cogniti manifeſtat pre
paratã penã. ꝓpter hoc. n. dicit ꝙ expedit ei hoc ſuſtine-
re: qm̃ eos alia grauior pena expectat. HILA. Myſti
ce aũt mole op9 labor eſt cecitatis. nã clauſis iumẽtorum
oculis agũtur ĩ gyrũ: ⁊ ſub aſini q̃dẽ noĩe frequẽter gẽtes
cognominatas reperim9: q̃ ceci laboris ignorãtia cõtinẽ
tur. Judeis aũt ſciẽtie iter ĩ lege ꝯſtitũ ẽ: q̃ ſi chriſti aplos
ſcãdalizauerit: recti9 alligata collo mola aſinaria demer-
ſi ĩ mari fuiſſent. i. gẽtiũ labore depꝛeſſi ignorãtia ſeculi de-
mõſtrarẽtur: q2 illis tolerabili9 fuerat neſciſſe xp̃m ꝙ pro
phetarũ dñz nõ recepiſſe. GRE. vij. mora. Uel aliter:
Quid p mare niſi ſeculũ? q̃d per molã aſinariã niſi actio
terrena ſignificat? q̃ cũ colla mẽtis p ſtulta deſideria ſtrin
git: hãc in laboris circuitũ mittit. Sũt vtiq3 nõnulli qui
dũ terrenas actiões deſerũt: ⁊ ad cõtẽplatiõis ſtudia hu
militate poſtpoſita vltra intelligentie vires ſurgũt: nõ ſo
lũ ſe in errorez deijciũt: ſ3 infirmos quoſq3 de gremio ve
ritatis diuidunt. Qui ḡ vnũ de minimis meis ſcandali-
zat meli9 ei fuerat: ligata collo mola aſinaria ĩ mari ꝓijci
q2 nimirũ peruerſe menti expediẽti9 eẽ potuiſſet: vt occu
pata mũdo terrena negocia ageret: ꝙ p cõtẽplatiõis ſtu
dia ad mltoꝝ pniciẽ vacaret. AUG. de q. euã. Ul' aliter
Qui ſcandalizauerit vnũ ex puſillis iſtis. i. ex humilib9
q̃les vult eẽ diſcipulos ſuos nõ obtẽperãdo vl' etiã ꝯtra-
dicẽdo: ſicut de alexandro apl's dicit: expedit ei vt mola
aſinaria ſuſpẽdat collo ei9: ⁊ ꝑcipitet in profũdũ maris
i. cõgruit ei vt cupiditas rerũ tꝑaliũ: cui ſtulti ⁊ ceci alligã
tur eũ deuictũ põdere ſuo deducat ad interitũ.

Ueh mũdo a ſcandalis. Neceſſe eſt eni vt ve-
niant ſcandala. Uerũtñ veh hoĩ per quẽ ſcanda-
lũ venit. Si aũt manus tua vel pes tuus ſcandali
çat te abſcide eũ ⁊ proijce abs te. Bonũ tibi ẽ ad
vitã ingredi debilẽ vel claudum q3 duas manus
vel duos pedes habẽtẽ mitti in ignẽ eternũ. Et ſi
oculus tuus ſcãdaliçat te: erue eũ ⁊ proijce abs te
Bonũ ẽ tibi vnũ oculũ habẽtẽ ĩ vitã itrare: q3 du
os oculos habẽtẽ mitti in gehennã ignis.

GLO. Dixerat dñs ꝙ expedit ei q̃ ſcandalizat: vt ſuſpẽ
dat mola aſinaria ĩ collo ei9. Cui9 rõnez aſſignãs ſubdit:
Ueh mũdo a ſcãdalis. i. ꝓpter ſcãdala. ORI. Hoc nõ
de elemẽtis mũdi itelligam9: ſ3 h̃ hoĩes q̃ ſũt ĩ mũdo di-
cũtur mũdus. Nõ ſũt aũt diſcipuli xp̃i de hoc mũdo. vñ
nõ põt eis eẽ a ſcãdalis veh. nã etſi mlta ſũt ſcãdala: non
tãgũt eũ q̃ nõ ẽ de hoc mũdo. Si aũt adhuc ẽ de hoc mũ
do: ꝓpterea ꝙ diligit mũdũ ⁊ que ſũt ĩ eo: tãta ſcãdala cõ
prehẽdẽt eũ quãtis fuerat obligat9 in mũdo. Seq̃tur: Ne
ceſſe ẽ. n. vt veniãt ſcãdala. CHRY. Cũ aũt dicit: Ne
ceſſe ẽ: nõ deſtruit libertatẽ arbitrij: neq3 neceſſitati aliq̃ꝝ
rez ſupponit: ſ3 q̃d oĩno futuꝝ ẽ predicit. ſcãdala quidẽ
ſũt ꝓhibitiones recte vie. nõ aũt pdicatio xp̃i ſcãdala in
ducit. neq3 q2 ꝑdixit: ꝓpter hoc fit: ſ3 q2 oĩno futurũ erat
ꝓpter hoc ꝑdixerit: Sz dicet aliq̃s: Si oẽs corrigãtur: ⁊
nullus ſit q̃ ſcãdala afferat: nõne mẽdacij arguet hic ſer-
mo? Nequaq̃. q2. n. ꝓuidit inemẽdatos futuros hoĩes eẽ
ꝓpter hoc dixit: Neceſſe ẽ vt veniãt ſcãdala. i. oĩno veni
ent. ſi aũt corrigendi eẽnt nõ dixiſſet. GLO. Uel neceſ
ſe ẽ vt veniãt ſcãdala: q2 ſũt neceſſaria. i. vtilia: vt q̃ p hoc
ꝓbati ſũt manifeſti fiãt. CHRY. Scãdala. n. erigunt
hoĩes ⁊ acutiores eos faciũt: ⁊ eũ q̃ cadit velociter erigũt
inquãtũ. ſ. igerũt ſolicitudinẽ. HILA. Uel humilitas
paſſionis ſcãdalũ mũdo ẽ: q̃d ſub deformitate crucis et
ne glie dñz voluit accipe. Et q̃d mũdo tã piculoſũ ꝙ non
recepiſſe xp̃z: Jõ vo neceſſe ait venire ſcãdala: q2 ad ſa-
cramẽtũ reddẽde nobis eternitatis: oĩs ĩ eo paſſionis hu
militas eẽt cõplẽda. ORI. Uel veniẽtia ſcãdala ſũt ãge

li ſathane: nec tñ putes ſm naturaz vel ſubſtatiã eẽ h9mõi
ſcãdala: ſed libertas arbitrij in quibuſdã genuit ſcanda-
lũ: volẽs ſuſcipere pro virtute laborẽ. Nõ põt aũt eẽ veꝝ
bonũ niſi habeat ipugnationẽ mali. Sic ergo neceſſe eſt
venire ſcãdala ſicut neceſſe ẽ ſuſtinere maliciã celeſtiuz q̃
magis irritãtur: quãtomagis v̓bũ xp̃i in hominib9 inua
leſcens: expellit ab eis malignas virtutes. Querũt aũt or
gana p que ſcãdala operẽt: q̃bus ẽ magis veh. nã mlto pe
ius erit ei q̃ ſcãdalizat: ꝙ ei q̃ ſcãdalizat. vnde ſequitur:
Uerũtñ veh hoĩ illi p quẽ ſcã. venit. HIE. Ac ſi. d. Ueh
hoĩ illi q̃ vitio ſuo facit vt per ſe fiat: q̃d neceſſe ẽ vt ĩ mũ
do fiat. Simulq3 p generalẽ ſniaz ꝑcutit iudas q̃ ꝓditioni
aiuz ꝑparauerat. HILA. Uel ſub hoĩs nũcupatione acto
rẽ ſcandali huius quod ẽ extra paſſionẽ chriſti iudaicuz
pplm deſignat: p quẽ oẽ huic mũdo piculũ cõparat: vt
chriſtũ in paſſione abnegẽt quẽ lex ⁊ pphe paſſibilẽ ꝑdi
cauerũt. CHRY. Ut aũt diſcas ꝙ nõ ſunt abſolute ne
ceſſitatis ſcandala: audi que ſequũtur: Si aũt man9 tua
vel pes tuus. Nõ aũt hoc de mẽbris corporalib9 dicit:
ſed de amicis quos in ordine neceſſarioꝝ mẽbroꝝ ha-
bem9. nihil ẽ. n. ita nociuũ vt ꝯuerſatio mala. RABA.
Scãdalũ q̃ppe ſmo grecus ẽ: q̃d nos offendiculũ vel rui
nã ⁊ ĩpactionẽ pedis dicere poſſum9. Jlle ergo ſcandali
zat fratrẽ qui ei dicto factoue min9 recto occaſionẽ rui-
ne dederit. HIE. Jgitur oĩs truncat9 affect9: ⁊ vniuerſa
ꝓpinquitas ãputat: ne p occaſionẽ pietatis vniuſquiſq3
credẽtiũ ſcandalis pateat. Si iquit ita eſt tibi cõiunctus
vt man9: pes: oculus: ⁊ ẽ vtilis atq3 ſolicitus ⁊ acutus ad
ꝑſpiciẽdũ: ſcãdalũ aũt tibi faciat: ⁊ ꝓpter moꝝ diſſonãti
az te pertrahat in gehẽnã: melius ẽ vt ꝓpinquitate ei9 ca-
reas ⁊ emolumẽtis carnalib9 ꝙ dum vis lucrifacere co
gnatos ⁊ neceſſarios: cãz habeas ruinaꝝ. Nouit. n. vnuſ
quiſq3 credẽtiũ quid ſibi noceat: vel ĩ quo ſolicitetur ani
mus ac ſepe tẽtet. melius ẽ. n. vitã ſolitariã ducere: ꝙ ob
vite pñtis neceſſaria vitã eternam perdere. ORI. Uel
ſacerdotes rõnabiliter pñt dici eccleſie oculus: qm̃ ſpecu
latores habentur. diaconi aũt ceteriq3 manus: q2 p eos
opa ſpiritalia gerũtur. ppl's aũt ſũt pedes corporis eccleſie
quib9 oĩb9 parcere nõ oportet ſi ſcãdalũ eccleſie facti fue
rint. Uel actus aĩe: peccãs man9 intelligit: ⁊ inceſſus aĩe:
peccans pes: ⁊ viſus aĩe: peccãs oculus: quos oportet ꝓ
cidere ſi ſcãdalũ ꝑbẽt: frequenter eniz ipſa opa mẽbroꝝ
pro mẽbris in ſcriptura ponuntur.

Uidete ne contẽnatis vnum ex his puſillis. Di
co enim vobis: quia angeli eorum in celis ſemper
vident faciem patris mei qui in celis eſt. Uenit. n.
filius hominis ſaluare quod perierat. Quid vob
videtur? Si fuerint alicui centum oues: ⁊ errauc
rit vna ex eis: nonne relinquit nonagintanouem ĩ
mõtibus ⁊ vadit querere eaz que errauit? Et ſi cõ
tigerit vt inueniat eam: amen dico vobis: q2 gau
det ſuper eã magis q3 ſuper nonagintanouẽ que
nõ errauerunt. Sic nõ ẽ volũtas añ patrẽ veſtrũ
qui in celis ẽ: vt pereat vnus de puſillis iſtis.

HIE. Supra dixerat dominus per manũ ⁊ pedez ⁊ ocu
lũ omnes ꝓpinquitates ⁊ neceſſitudines q̃ ſcandalũ face
re poterant ãputãdas: auſteritatẽ itaq3 ſnĩe ſubiecto pre
cepto tẽperauit dicẽs: Uidete ne cõtẽ. vnũ ex his puſillis
Ac ſi. d. Quãtuz in vobis eſt nolite cõtẽnere: ſed poſt ve
ſtrã ſalutẽ etiã illoꝝ querite ſanitatẽ. Sin autẽ perſeuerã-
tes in peccatis videritis: meli9 eſt vos ſaluos fieri ꝙ pe
rire cum multis. CHRY. Uel aliter: Sicut fugere ma-
los: ita honorare bonos magnum habet lucruz. Supra
ergo docuit ſcandalizantium abſcindere amicitias: hic
autem docet exhibere ſanctis honorem ⁊ procuratioẽz.

GLO. Uel aliter: Quia tantū malū prouenit ex ſcāda-
lizantis fratribus: videte ne contēnatis vnū ex his puſil
lis. ORI. Puſilli āt ſūt qui nuper in xp̄o ſūt nati: aut ta
les q̄ pmanet ſine pfectu q̄ſi nup nati. Nō āt habuit neceſ
ſe mādare xp̄s de pfectiorib⁹ fidelib⁹ nō cōtēnēdis ſʒ de
puſillis ſicut ⁊ ſupra dixerat: Siquis ſcādalizauerit vnū
ex puſillis iſtis. Ali⁹ aūt forte dicit Puſillū: hic dicit pfe-
ctū: ſm q̄ alibi ait: Qui⁹ minimus fuerit i vob: hic erit ma
ior. CHRY. Uel quia pfecti paruuli apud mltos eſti
mant. ſ. paupes ⁊ cōtēptibiles. ORIGE. Sed huic ex
poſitiōi nō videt cōuenire qd dr: ſi qs ſcādalizauerit vnū
de puſillis iſtis. perfect⁹. n. nō ſcādalizat nec pit. Sed qui
hāc expoſitione eſtimat verā dicit q̄ iuſti hois aia verti
bilis ē ⁊ ſcādalizat aliqn̄ etſi nō facile. GLO. Ideo āt
nō ſūt cōtēnēdi: qꝛ adeo chari ſūt deo: q̄ āgeli ſunt eis ad
cuſtodiā deputati: vn̄ ſeqtur. Dico. n. vobis: qꝛ angeli eo
rū in celis ſemp vidēt faciē patris mei q̄ in celis ē. ORI
GE. Quidā volūt ex eo dare hoib⁹ angelū adiutorē ex
quo p lauacrū regeneratiōis nati ſūt infātes in xp̄o dicē
tes nō eē credibile incredulis ⁊ erratib⁹ preeſſe āgelū ſa
ctū: ſed tpe infidelitatis ⁊ pctōꝝ ē hō ſub angelis ſathane
alij āt volūt mox cū qs fuerit natus: eoꝝ qui precogniti
ſunt a deo accipere ſibi ꝑpoſitū āgelū. HIE. Magna
eniʒ dignitas animarū: vt vnaq̄qꝫ hēat ab ortu natiuitatē
in cuſtodiā ſui angelū delegatū. CHRY. Hic āt non
de q̄buſcūqꝫ angelis loq̄tur: ſed de ſuperuenientib⁹. Cuʒ
eniʒ dicat: Uident faciē patris mei. nihil aliud oſtēdit q̄
magis liberā pn̄tiaʒ ⁊ maiorē eoꝝ apud deū. GRE. in
ho. Dionyſius āt dicit q̄ ex minorib⁹ angelorū agmini
bus ad explēdū miniſteriū vel viſibiliter vel inuiſibiliter
mittūtur. nā ſupiora illa agmina vſū exterioris miniſterij
neq̄q̄ā habēt. GRE. ij. mora. Et faciē ergo patris āgeli
ſemp vident: ⁊ tn̄ ad nos veniūt: qꝛ ⁊ ad nos ſpeciali pre
ſentia foras exeūt: ⁊ tn̄ ibi ſe vnde receſſerant ꝑ iternam
cōtēplationē ſeruāt. Neqꝫ. n. ſic a diuina viſiōe foras exe
unt: vt interne cōtēplationis gaudijs priuentur. HIE.
Saluādoꝝ igit̄ p chriſtū oratiōes angeli deo quotidie of
ferūt: ḡ piculoſe ille cōtēnitur: cui⁹ deſideria ac poſtulati-
ones ad eternū ⁊ inuiſibilē deū angeloꝝ famulatu ac mi
niſterio peruehuntur. AUG. de ver. do. Uel angeli nr̄i
dicūt q̄ ſūt angeli dei. Dei ſunt: qꝛ deū nō reliquerūt. nr̄i
ſunt: qꝛ ſuos ciues nos hēre ceperūt. Sicut ergo nūc illi
vidēt deū: ita ⁊ nos ſum⁹ viſuri faciē ad faciē. de qua vi
ſione dicit ioānes: Uidebim⁹ eū ſicuti ē. facies. n. dei ma
nifeſtatio ei⁹ intelligēda ē: nō aliquod tale mēbrum quale
nos habem⁹ i corpe: atqꝫ iſto noīe nūcupam⁹. CHRY.
Rurſus aliā rōnē ponit: quare puſilli nō ſint cōtēnēdi po
re maiorē dicēs: Uenit. n. fi. ho. ſal. qd pierat. REMI.
q. d. Nō cōtēnatis puſillos: qꝛ ego ꝑ hoib⁹ hō fieri digna
tus ſū. Cū. n. dicit: qd perierat. ſubintelligēdum ē gen⁹ hu
manū. oīa. n. elemēta ſuū ordinē ſeruāt: ſʒ hō errauit: qꝛ
ſuū ordinē perdidit. CHRY. Deide ad hāc rōem pa-
bolā copulat: per quā ⁊ patrē inducit ſalutē hominū vo-
lētē dicēs: Quid vobis videtur ſi fuerit alicui centū oues
GRE. i ho. Hoc ad chriſtū auctorē hoim pertinet: qꝛ. n.
centenari⁹ pfect⁹ ē numer⁹: ipſe centū oues hūit: cū ange
lorū ⁊ hominū ſubſtātiā creauit. HILA. Ouis autē
vna hō intelligendus eſt. ⁊ ſub homine vno vniuerſitas
ſentiēda ē: in vni⁹. n. ade errore oē hoiuʒ gen⁹ aberrauit.
Igit̄ ⁊ q̄rēs hoieʒ chriſt⁹ ē: ⁊ nonagintanouē relicte cele-
ſtis glorie multitudo ē. GRE. Dicit āt euāgeliſta eas re
lictas in mōtib⁹ vt ſignificet in excelſis: qꝛ nimirū oues q̄
nō pierāt i ſublimib⁹ ſtabāt. BEDA: Quem ḡ dn̄s iue
nit qn̄ hoieʒ reſtaurauit. Et ſup ea inuētā mai⁹ gaudiū eſt
in celo q̄ ſup nonagītanouē: qꝛ maior materia diuine lau
dis ē i reſtauratiōe hoim q̄ i creatiōe āgeloꝝ. Mirabili
ter. n. āgelos creauit: ſʒ mirabili⁹ hoieʒ reſtaurauit. RA
BA. Nota q̄ vnū deeſt a noueʒ vt. x. ſint: ⁊ a nonaginta-
nouē vt cētū ſint. Uariari ergo ꝑ breuitatē ⁊ magnitudinē

numeri pn̄t quibꝫ vnū deeſt ē vt pficiātur. ipſū vo vnū
ſine varietate i ſe manēs cū acceſſerit: ceteros pficit. Et vt
pfecta ſūma ouiū integraret in celo: hō pdit⁹ q̄rebat i ter
ra. HIE. Alij vo nonagintanouē ouib⁹ iuſtoꝝ putant
numerū intelligi: ⁊ in vna ouicula pctōꝝ ſm q̄ in alio lo-
co dixerat: Nō veni vocare iuſtos: ſʒ peccatores. GRE.
in ho. Cōſiderādū āt nobis ē cur dn̄s plus de conuerſis
peccatorib⁹ q̄ de ſtantib⁹ iuſtis gaudiū eē fatcat: qꝛ. ſ. ple
rūqꝫ pigri remanēt ad exercenda bona ꝑcipua q̄ valde
ſibi ſecuri ſūt q̄ nulla cōmiſerint mala grauiora. At cōtra
nōnūq̄ hi q̄ ſe aliq̄d egiſſe illicite meminerunt: ex ipo ſuo
dolore cōpūcti inardeſcūt i amorē dei. Et qꝛ ſe erraſſe a
deo cōſiderāt: dāna ꝑcedētia lucris ſubſequētib⁹ recōpē
ſant: ſic ⁊ dux i plio plus eū militē diligit: qui poſt fugam
cōuerſus hoſtē fortiter premit q̄ illū q̄ nūq̄ terga ꝑbu
it ⁊ nūq̄ aliq̄d fortiter fecit. Sed ⁊ ſūt quidā iuſti de qui
bus tantū ē gaudiū: vt eis nullus penitēs ꝑponi poſſit: q̄
⁊ ſi nō ſint ſibi maloꝝ cōſcij: tn̄ illicita reſpuūt: ⁊ in oib⁹
ſe humiliāt. Quātū ergo gaudiū ē ſi humiliter plāgat iu
ſtus: cū gaudiū ſit: ſi qd male geſſit: dānat iniuſt⁹. BED.
Uel p nonagintanouē oues quas i mōtib⁹ reliquit: ſuper
bos ſignificat: qb⁹ ad pfectionē vnitas deeſt. Cū ergo in-
uenerit peccatorē magis ſup eū gaudet. i. ſuos gaudere fa
cit q̄ ſup iuſtos falſos. HIE. Quod āt ſubdit: Sic non
ē voluntas. refert ad ſuperi⁹ ꝑpoſitū: de quo dixerat: Ui
dete ne cōtēnatis vnū de puſillis iſtis. ⁊ docet iccirco pa
rabolā poſitā: vt puſilli nō ꝯtēnātur. In eo āt q̄ dicit: Nō
eſt voluntas ante patrē ⁊c. oſtendit q̄ quotieſcūqꝫ perie-
rit aliquis ex puſillis non volūtate patris perit.

Si āt peccauerit in te frater tuus vade ⁊ corri-
pe eū iter te ⁊ ipſū ſolū. Si te audierit: lucrat⁹ eris
frēʒ tuū. Si āt nō te audierit: adhibe tecū adhuc
vnū vel duos vt in ore duorū vel triū teſtium ſtet
oē v̄bū. Qd ſi nō audierit eos: dic eccleſie. Si ā ec
cleſiā nō audierit ſit tibi ſicut ethnic⁹ ⁊ publican⁹.

CHRY. Quia ſuperi⁹ vehemētē ſmonē aduerſus ſcā-
dalizantes ꝑpoſuit: vndiqꝫ eos terrēs: ne rurſus hi qui-
bus ſcādala iferūtur: ſic fiāt reſupini: vt totū cōtēnētes i
aliud viciū icidāt. ſ. negligētie: ⁊ ſcādalizātes per oia ſibi
pci volētes i elatiōeʒ icidāt: h dn̄s eos cōpmit: ⁊ redargu
tiōʒ fieri iubet dicēs: Si āt pec. in te fra. tu⁹: va. ⁊ co. euʒ
īter te ⁊ ip. ſolū. AUG. de v̄. do. Admonet nos quideʒ
dn̄s nr̄ nō negligere iuicē pctā nr̄a: nō q̄rēdo qd rephen-
das: ſʒ vidēdo qd corrigas. Debem⁹. n. amādo corripe
re nō nocēdi auiditate: ſʒ ſtudio corrigēdi. ſi neglexeris: pe-
ior eo fact⁹ es. Ille iniuriā fec: ⁊ iniuriā faciēdo graui ſeipſū
vulnere pcuſſit: tu vuln⁹ fris cōtēnis peior es tacēdo q̄ il
le cōuitiando. AUG. i. de ci. dei. Plerūqꝫ. n. a mal docē
dis: admonēdis: aliqn̄ et obiurgādis ⁊ corripiēdis male
diſſilat: vl cū labori piget: vl cū eoꝝ inimicitias deuitam⁹
ne ipediāt ⁊ noceāt i iſtis tpalib⁹ reb⁹: ſiue q̄s adipiſci ad
huc nr̄a cupiditas appetit: ſiue q̄s adhuc amittē formidat
īfirmitas. Si āt ꝑpterea q̄ſqꝫ obiurgādis ⁊ corripiendis
male agētib⁹ pcit: qꝛ opportuni⁹ tēp⁹ inq̄rit vl eiſdē ipſis
metuit ne deteriores ex hoc efficiāt: vl ad bonā vitā ⁊ piā
erudiēdos ipediāt alios īfirmos aut ꝑmāt atqꝫ auertāt a
fide: nō vr̄ eē cupiditatī occaſio: ſʒ cōſiliū charitatis. Cō-
ge aūt grauiorē hn̄t cāʒ eccliaꝝ ꝑpoſiti q̄ i ecclijs ꝯſtituti
vt nō pcāt obiurgādo pctā: nec iō tn̄ ob huiuſcemōi cul
pā penit⁹ alien⁹ ē: q̄ lʒ ꝑpoſit⁹ nō ſit: i eis tn̄ qb⁹ vite hui⁹
neceſſitate cōiūgit: mlta monēda vl arguēda nouit ⁊ ne-
gligit: deuitās eoꝝ offēſiōes ꝑp̄ illa qb⁹ i hac vita nō ide
bite vtitur: ſed plus q̄ debuit delectat. CHRY. Cōſi
derādū āt q̄ qnqꝫ dn̄s eū qui cōtriſtauit ad eū q̄ cōtriſta
tus ē ducit. ſicut cum dicit: ſi recordatus fueris q̄ frater
tuus habet aliquid aduerſum te: vade reconciliari fratri
tuo. Quādoqꝫ autem eū qui iniuſta paſſus ē iubet dimit-

tere pꝛoximo ſicut ibi: Dimitte nobis debita noſtra: ſic̄ ⁊
nos di. de. noſtris. Hic āt aliū excogitat modū. cū. n. qui
contriſtatus ē ducit ad eū qui cōtriſtauit: ⁊ ideo dicit: Si
peccauerit in te frater tuus. Quia enim ille qui iniuſta fe
cit: nō facile veniret ad excuſationē: verecūdatus hunc q̄
paſſus eſt ad illum trahit: ⁊ nō ſimpliciter: ſed vt coꝛrigat
quod factū ē: vnde dicit: Uade ⁊ coꝛripe eū. RABA. Nō
paſſis iubet peccāti dimittere: ſꝫ audiēti. i. obedienti ⁊ pe
nitētiā agenti: ne vel difficilis ſit venia vel remiſſa indul-
gentia. CHRY. Non āt dicit: accuſa: neq; increpa: neq;
vindictas expete ſed argue. i. rememoꝛa ſibi peccatū dic
ei que ab eo paſſus es. Ipſe. n. ira ⁊ verecūdia detinetur
ebꝛius factus, quaſi graui ſomno. Un̄ opoꝛtet te qui ſan⁹
es ad illū qui egrotat abire. HIE. Sciendū tm̄ ꝙ ſi pecca
uerit in vos frater veſter: ⁊ in q̄libet cā vos leſerit: dimit-
tēdi habetis poteſtatē imo neceſſitatē: q: pꝛecipit vt de-
bitoꝛib⁹ nr̄is debita dimittam⁹. ꝓpter qđ ⁊ hic dicitur
Si peccauerit in te frater tuus. Si āt in deū quis pecca-
uerit: nō ē nr̄i arbitriū. nos ecōtrario in dei iniuria beni-
gni ſum⁹: in nr̄is cōtumelijs exercem⁹ odia. CHRY. Nō
āt pꝛecepit arguere ei qui paſſus ē iniuriā ⁊ nō alij: q: il-
le q̄ fecit iniuriā ab eo māſueti⁹ ſuſtinet: ⁊ maxime cū ſo-
lus eū coꝛripiat. Cū. n. qui vindictā expetere debebat: hic
ſalutis videtur diligētiā habere: maxime hoc eū pōt ꝓ-
pitiū facere. AUG. de v̄. do. Quādo ergo in nos aliquis
peccat: habeam⁹ magnam curā: nō ꝓ nob: nā glorioſum
ē iniuriā obliuiſci: ſed obliuiſcere iniuriā tuā nō vulnus
fratris tui: ergo coꝛripe inter te ⁊ ipſū ſolū: ſtudēs coꝛre-
ctioni: parcēs pudoꝛi. Foꝛte. n. pꝛe verecūdia incipit de-
fēdere peccatū ſuū: ⁊ quē vis facere coꝛrectioꝛē facis pe-
ioꝛē. HIE. Coꝛripiēdus ē enim ſeoꝛſū frater ne ſi ſemel
pudoꝛē atq; verecundiā amiſerit permaneat in peccato.
AUG. de v̄. dn̄i. Apl's āt dicit. Peccātē coꝛā omnib⁹ ar
gue: vt ⁊ ceteri timoꝛē habeant. Aliquādo ergo ſcias coꝛ
ripiēdū ēē fratrē inter te ⁊ fratrē ſolū: aliq̄n āt coꝛā oībus
Quid āt ante facere debeam⁹ intēdite ⁊ videte: Si pec-
cauerit inq̄t i te frater tuus coꝛripe eū inter te ⁊ ipſū ſolū.
quare: q̄a in te peccauit: tu ſcis q: peccauit. Quidē in te
peccauit. Quia. n. ſecretū fuit q̄n in te peccauit: ſecretum
q̄re cū coꝛrigis q̄ peccauit. nā ſi ſolus noſti: q: peccauit i
te: ⁊ eū vis coꝛā oīb⁹ arguere: nō es coꝛrectoꝛ ſed ꝓditoꝛ.
Peccauit ergo in te frater tu⁹: ſed ſi tu ſolus noſti: tūc ve
re i te ſolū peccauit. Nā ſi multis audiētib⁹ tibi fecit iniu
riā: ⁊ in illos peccauit quos teſtes ſue iniquitatis effecit: ḡ
ipſa coꝛripiēda ſūt coꝛā oīb⁹ q̄ peccant coꝛā oīb⁹: ipſa
coꝛripiēda ſunt ſecreti⁹ q̄ peccantur ſecreti⁹. Diſtribuite
tp̄a: ⁊ cōcoꝛdate ſcripturas. Quare āt ꝓximū coꝛrigis: q:
tu doles ꝙ peccauerit in te: abſit. ſi āt amoꝛ tui id facis:
nil facis. ſi amoꝛe illi⁹ facis: optime facis. Deniq; in ipſis
v̄bis attēde cui⁹ amoꝛe id facere debeas: vtrū tui: an illi
us: Sequit. n. Si te audierit: lu. eris fra. tuū. Ergo ꝓp illū
fac, vt lucreris illū. Agnoſce q: in hominē peccādo peri-
ſti: nā ſi nō perieras quō te lucrat⁹ ē: Nemo ḡ cōtēnat q̄n
peccat in fratrē. CHRY. In quo ēt demōſtrat ꝙ inimici
tia dānū ē cōe: ⁊ ꝓpter hoc nō dixit ꝙ ille lucrat⁹ ē ſeipſꝫ
ſꝫ ꝙ tu lucrat⁹ es eū. ex quo oñdit: q̄m ⁊ tu ⁊ ille dānum
paſſi eratis ex diſcoꝛdia. HIE. Per ſalutē. n. alteri⁹ nob
quoq; acq̄rit ſalus. CHRY. Quid āt facē debeas ſi nō
pſuadeat ſubdit: Si āt te nō audierit: adhibe tecū vnū vl'
duos. Quāto. n. inuerecūdioꝛ fuerit ⁊ ꝑtinacioꝛ: tāto ma
gis nos ad medicinā ſtudere opoꝛtet: nō ad irā ⁊ odiū
Eteniꝫ medicus cū viderit moꝛbū nō remitti nō deſiſtit:
ſed tūc magis ꝑparat ad curādū. Uide āt q̄liter nō vindi
cte grā hec coꝛreptio fit: ſed emēdatiōis: ⁊ ꝓpter hoc nō
cōfeſtiꝫ iubet duos accipere: ſed q̄n ipſe coꝛrigi nō volue
rit: neq; tūc ad eū mittit multitudinē: ſed vnū vel duos:
⁊ ad hoc legis teſtimoniū inducit dicens: Ut in oꝛe duo-
rū teſtiū vel triū ſtet oē v̄bū. q. d. Habes iam teſtimoniū
ꝙ totū feciſti quod tuū erat. HIE. Uel intelligendū eſt
hoc modo: Si te audire noluerit: adhibeatur vnus frater
tm̄ ꝙ ſi nec illū audierit: adhibeatur ⁊ tertius: vel coꝛrigē
di ſtudio: vt. ſ. vel admonitione: aut pudoꝛe coꝛrigatur
vel conueniendi ſub teſtibus. GLO. Uel ſi dixerit: non
ēē peccatum: vt pꝛobent illud ēē neceſſariū. HIE. Por-
ro ſi nec illos audire voluerit: tūc multis dicendum ē vt
deteſtationi eū habeāt: vt qui non potuit pudoꝛe ſaluari
ſaluet obpꝛobꝛijs. vnde ſequitur: Qđ ſi nō audierit eos
dic eccleſie. CHRYSO. i. his qui eccleſie pꝛeſident.
GLO. Uel dic toti eccleſie: vt maioꝛē erubeſcentiam pa
tiat. Poſt hec oīa ſequatur excōicatio que fieri debet ꝑ
os eccleſie. i. per ſacerdotem: quo excōicante tota eccle-
ſia cū eo operat. vnde ſequitur: Si āt eccleſia nō audierit
ſit tibi ſicut ethnicus ⁊ publican⁹. AUG. de v̄. do. i. no
li illū iā deputare in numero fratrū tuoꝝ: nec ſic tamē ſa-
lus eius negligenda ē. nā ⁊ ipſos ethnicos. i. gētiles ⁊ pa
ganos in numero quidē fratrū nō putamus: ſed tamē co-
rum ſalutē ſemper inquirim⁹. CHRY. Nihil tamē ta-
le pꝛecipit dn̄s obſeruandū in his q̄ extra eccleſiā ſunt: q̄
lem pꝛecipit hic de fratribus coꝛripiendis. Sed de exte-
rioꝛibus dicit: Siquis percuſſerit te in vna maxilla: pꝛe-
be ei ⁊ aliā: qđ ⁊ paulus dicit: Quid mihi eſt de his qui
foꝛis ſūt iudicare: HIE. Fratres āt ⁊ arguere ⁊ auerte-
re iubet. Qđ āt dicit: Sicut ethnicus ⁊ publican⁹: oſten
ditur maioꝛis ēē deteſtationis qui ſub noīe fidelis agit
opera īfideliū: q̄ hi qui aperte gētiles ſūt. Publicani eni
vocant qui ſeculi ſectant lucra: ⁊ exigūt vectigalia ꝑ nego
ciatiōes ⁊ fraudes ac furta ſcelerata atq; periuria. ORI
GE. Uideamus autem ne foꝛte ſententia hec: nō de quo
cūq; peccato poſita ſit. quid enim ſi aliquis peccauerit
aliquod peccatoꝝ que ſūt ad moꝛtē: puta maſculoꝝ cō
cubitoꝛ fact⁹: adulter homicida: aut mollis: nūquid talē
rationis eſt arguere ſolus ad ſolū: ⁊ ſi audierit ſtatiꝫ eū
dicere lucrifactū: ⁊ nō pꝛius expulerit eū de eccleſia: niſi
poſtq̄ coꝛā teſtibus argutus ⁊ ab eccleſia perſtiterit i actu
pꝛioꝛi. ali⁹ aūt reſpiciēs ad imenſā miſericoꝛdiā chꝛiſti: di
cet quoniā cū verba chꝛiſti nullā faciāt differētiāꝫ pecca
toꝝ cōtra chꝛiſti miſericoꝛdiam faciunt qui hec ad mini
ma tm̄ peccata pertinere diſtinguūt. ali⁹ cōtra caute ipſa
verba cōſiderās: nō de omni peccato hec dicta defēder:
q̄m q̄ grādia illa peccata facit: nō ē frater: ſed noīat frater
cū quo ſm̄ apl'm nō opoꝛtet nec cibū ſumere. ſicut āt ne
gligētib⁹ peccandi occaſionē dant: q̄ ad oē peccatuꝫ hoc
ꝑtinere exponūt: ſic econtra qui docet in minimis ⁊ non
moꝛtiferis peccati: peccātē poſt argutionē teſtiū vel eccle
ſie fieri opoꝛtere: ſicut ethnicū ⁊ publicanū: aliq̄d crude
litatis videt inducere. Utrū. n. oīno pereat pꝛonūciare nō
poſſum⁹. pꝛimū q: qui ter argut⁹ nō obediuit: pōt i quar
to obedire. deide q: aliquādo nō ſm̄ opera hoīs redditur
ei: ſꝫ ampli⁹ ꝙ peccauit: qđ expedit in hoc mūdo. deniq
q: nō dixit ſolū: Sicut ethnic⁹ ⁊ publican⁹. ſed Sit tibi.
Qui ergo in peccato leui coꝛrect⁹ ter nō ſe emēdat: nos
q̄dē debem⁹ eū habere ſicut ethnicū ⁊ publicanū: abſtinē
tes ab eo vt cōfūdat: an vt ēt a deo q̄ſi publican⁹ ⁊ ethni
cus iudicet: nō ē noſtrū ꝓnūciare: ſed ē i iudicio dei.

Amē dico vob̄ q̄cūq; alligaueritis ſup terrā erūt li
gata ⁊ i celo ⁊ q̄cūq; ſolueritis ſup terrā erūt ſoluta
⁊ i celo. Iterū dico vob̄: q: ſi duo ex vob̄ cōſenſerint
ſup terraꝫ de oī re quācūq; petierit fiet illis a pa
tre meo qui i celis ē. Ubi. n. ſūt duo vel tres cōgre
gati i noīe meo: ibi ſū in medio coꝛum.

HIE. Quia dixerat ſi eccleſiā nō audierit: ſit tibi ſic̄ eth
nic⁹ ⁊ publican⁹: ⁊ poterit cōtēpti fr̄is hec ēē rn̄ſio vl' taci
ta cogitatio. Si me deſpicis: ⁊ ego te deſpicio: ſi me cōdēnas
⁊ tu mea ſn̄ia cōdēnaberis: ꝑtātē tribuit apl'is vt ſciant
ꝙ qui talib⁹ cōdēnātur: humanā ſentētiā diuina ſn̄ia coꝛ
roboꝛari, vn̄ dr̄: Amē dico vob: q̄cūq; alli. ſu. ter. erūt li. ⁊ i
celo

celo. ⁊ quecūqꝫ ſol. ſup̄ ter. erūt ſo. ⁊ in celo. ORIGE. Nō dixit In celis: ſic petro: ſʒ In celo vno: qꝛ nō ſūt tāte pfectionis ſic petrus. HILA. Per hoc tñ ad terrorē maximi metus quo ad pñs oēs ɔtinent: imobile ſeueritatis aplice iudiciū demōſtrauit: vt quos in terris ligauerint. i. peccatorū nodis inoxios reliq̄rint: ⁊ quos ſoluerint: ɔfeſſionē. ſ. venie acceperit in ſalutē: hi in celis ligati ſūt vł ſoluti. CHRY. Et notādū ꝙ nō dixit ꝑlati eccłie: Liga talē: ſʒ Si ligaueri. indiſſolubilia erūt ligamina: q̄ſi hoc eiꝰ iudicio dimittēs. Vide aūt q̄liter incorrigibilem duplicibꝰ colligauit neceſſitatibꝰ. ſ. ⁊ pena q̄ ē hic. ſ. ꝓiectione ab eccłia quā ſupra poſuit dicēs: Sit tibi ſic ethnicus: ⁊ ſupplicio futuro qd̄ ē ligatū eē in celo: vt multitudine iudiciorū diſſoluat fratris irā. AVG. de ver. do. Vel aliť: Cepiſti habē frēm tuū tanꝗ̄ publicanū ligās eū in terra: ſʒ vt iuſte alliges vide. Nā iniuſta vincula diſrūpit iuſticia. Cū aūt correxeris ⁊ cōcordaueris cū fratre tuo: ſoluiſti illū in terra. cū ſolueris in terra: ſolutꝰ erit ⁊ in celo. Multū p̄ſtans: nō tibi ſʒ illi: qꝛ multū nocuit nō tibi: ſʒ ſibi. GLO. Nō ſolū aūt de excōicatione: ſʒ etiā de omni petitiōe q̄ fit a ɔſentiētibus in vnitate eccłie dat ɔfirmationē cū ſubdit: Iterū dico vobis: qꝛ ſi duo ex vobis ɔſenſerint ſup terrā. Vel penitentē recipiēdo: vel ſupbū abiiciēdo: vel de alia re quā petierint q̄ non ē ɔtraria eccłie vnitati. Fiet illis a p̄re meo q̄ in celis ē. Per hoc autē qd̄ dicit: Qui in celis ē: cū ſup oīa eē oñdit: ⁊ ꝑ hoc cōplere eū poſſe qd̄ petit. Vel in celis ē. i. in ſāctis: qd̄ valet ad ꝓbandū ꝙ fiet illis q̄cq̄d petierint qd̄ dignū ſit: qꝛ illū apud ſe hñt a quo petit. Unde rata ē ſnīa ɔſentiētiū: qꝛ deꝰ cū eis habitat. ⁊ iō ſequit: Ubi eni ſunt duo vel tres ɔgre. in no. meo: ibi ſum in medio eorꝝ. CHRY. Vel qꝛ dixerat: Fiet illis a patre meo: vt oñdat ſe etiā eſſe datorē ſimul cū patre ſubdit: Ubi ſunt enim duo vel tres. ORI. Nō aūt dixit: In medio eorꝝ ero: ſʒ ſum. Mox eniʒ vt aliq̄ ɔſenſerint chriſtus inuenit in eis. HILA. Ipſe eniʒ q̄ pax atqꝫ charitas ē: ſedē atqꝫ habitationē in bonis atqꝫ pacificis volūtatibꝰ collocabit. HIE. Vel aliť: Oīs ſupior ſermo ad ɔcordiā nos ꝓuocauerat: igiť ⁊ p̄miū pollicet̄: vt ſolliciꝰ feſtinemꝰ ad pacē cū ſe dicat inter duos vel tres mediū fore. CHRY. Nō aūt dixit ſimplicit̄: Ubi ɔgregati fuerit: ſʒ addit: In noīe meo. q. d. Si q̄s ꝓpter me principalē cām amicitie ad ꝓximū habuerit: cū eo ero: ſi ⁊ in aliis virtuoſus erit. Quō ḡ nō ibi ɔſentiētes ɔſequunt̄ id qd̄ petūt: Primo q̄dē qꝛ nō expedientia petūt. Scōo qꝛ idigni ſūt q̄ petūt: ⁊ ea q̄ ſūt a ſe ipis nō inferūt. vñ dić: Si duo ex vob. q̄ euāgelicā oñditis ɔuerſationē. Tertio: qꝛ aduerſus eos q̄ cōtriſtauerūt orant vindictā q̄rentes. Quarto: qꝛ petūt miſericordiā peccātibus q̄ nō penituerūt. ORIGE. Et iſta ē etiā cā ꝓpter quā nō exaudimur orātes: qꝛ nō cōſentimꝰ nobis ꝑ oīa ſup terrā neqꝫ dogmate neqꝫ ɔuerſatiōe. Sić enim in muſicis niſi fuerint ɔueniētia vocū nō delectat audiētes: ſic in eccłia niſi ɔſenſū habuerit: nō delectat̄ deꝰ i eā: nec audit voces eorꝝ. HIE. Poſſumꝰ aūt ⁊ hoc ſpiritaliter intelligere: ꝙ niſi ſpiritus ⁊ anima corpuſqꝫ conſenſerint: ⁊ nō intra ſe bellū diuerſarū habuerint volūtatū: de omni re quā petierint impetrent a patre. nulli eniʒ dubiū ē: quin bonarꝝ rerū poſtulatio ſit vbi corpus vult habere ea que ſpiritꝰ. ORIGE. Vel in quo duo teſtamenta conſentiunt ſibi: eius inuenitur oratio de omni re acceptabilis deo.

Tunc accedēs petrus ad eū dixit: Dñe quotiens peccauerit in me frater meus: ⁊ dimittaʒ ei? Uſqꝫ ſepties? Dicit illi ieſus: Nō dico tibi vſqꝫ ſepties: ſʒ vſqꝫ ſeptuagies ſepties.

HIE. Supra dixerat dñs: Uidete ne cōtēnatis vnuʒ de puſillis iſt. ⁊ adiecerat: Si peccauerit i te frater tuꝰ. ⁊ p̄miū repromiſat dicēs: Si duo ex vobis. vñ ꝓuocatus apl's petrus interrogat. ⁊ hoc ē qd̄ dī: Tūc accedēs ad eū pe. dixit: Dñe quo. pec. in me fra. meꝰ di. ei? ⁊ cū interrogatiōe ꝓfert ſniam dicēs: Uſqꝫ ſepties? CHRY. Putauit quidē petrus aliq̄d ſe magnū dicere. Sed q̄d amator hoīum rñderit ſubdit: Dicit illi ie. Nō tibi di. vſqꝫ ſep. ſʒ vſqꝫ ſep. ſepties. AVG. de ver. do. Audio dicere et ſi ſeptuagies octies peccauerit ignoſcas: ⁊ ſi centies: ⁊ dino quotiēs peccauerit ignoſce. Si eniʒ chriſtꝰ milia peccatorū inuenit ⁊ tñ oīa donauit: noli ſubducere miſericordiā. Ait eniʒ apl's: Donātes vobiſmetipſis ſiq̄s aduerſus aliquē habet querelā: ſic deus in chriſto donauit nobis. CHRY. Cuʒ ḡ dicit: Uſqꝫ ſeptuagies ſepties. nō numerū determinatū ponit vt numero ɔcludat remiſſionē: ſʒ qd̄ ɔtinue ⁊ ſemꝑ ē ſignificauit. AVG. de ver. do. Nō tñ ſine cauſa dñs ſeptuagies ſepties dixit: nā lex in decē p̄ceptis ɔmendat̄. lex eniʒ ꝑ decē: peccatū ꝑ. xj. ſignificat̄: qꝛ trāgreſſio denarii ē. Septē aūt ſolet ꝓ toto cōputari: qꝛ ſeptē diebꝰ voluit tp̄s. Huc aūt ſepties. xj. fiūt ſeptuagies ſepties. Omnia ḡ pctā dimitti voluit qꝛ ea ſeptuageſimo ſeptimo numero ꝑſignauit. ORI. Vel qꝛ numerꝰ ſex videt̄ eē operis ⁊ laboris: ſeptimꝰ aūt repauſatiōis dicit remiſſionē fieri oportere fratribꝰ in hoc mūdo degētibus: ⁊ ſcḋm res huiꝰ mūdi peccātibus. Si autē aliq̄s vltra ea peccata peccauerit: iaʒ nō habebit remiſſioneʒ. HIE. Vel intelligendū ē ſeptuagies ſepties. i. q̄dringētis nonagīta vicibꝰ: vt totiēs peccāti fratri dimitteret quotiens ille peccare poſſet. RABA. Aliť tñ dat̄ venia peccāti fratri: vt nobis. ſ. ſocia charitate cōiceť: ſic Ioſeph fratribꝰ: aliter inimico ꝑſequēti: vt bonū ei velimus: ⁊ ſi lʒ faciamus: vt dauid lugēs Saul.

Ideo aſſimilatū eſt regnum celorꝫ homini regi: qui voluit rationem ponere cuʒ ſeruis ſuis. Et cū cepiſſet rationē ponere oblatus eſt ei vnus qui debebat ei decem milia talenta. Cum autem non haberet vnde redderet: iuſſit eum dñs eius venūdari ⁊ vxorem eius ⁊ filios ⁊ omnia que habebat: ⁊ reddi. Procidens autē ſeruus ille orabat eum dicens: Patientiam habe in me: ⁊ omnia reddam tibi. Miſertus autē dñs ſerui illius dimiſit eum: ⁊ debitum dimiſit ei. Egreſſus autē ſeruus ille: inuenit vnuʒ de conſeruis ſuis: qui debebat ei centuʒ denarios: ⁊ tenens: ſuffocabat eū dicens: Redde qd̄ debes. Et procidens conſeruus eius: rogabat eum dicens: Patientiaʒ habe in me: ⁊ omnia reddam tibi. Ille autem noluit: ſʒ abiit ⁊ miſit eum in carcerē: donec redderet debitum. Uidentes autem conſerui eius que fiebant contriſtati ſunt valde ⁊ venerūt ⁊ narrauerūt dño ſuo omnia que facta fuerant. Tunc vocauit illuʒ dñs ſuus: ⁊ ait illi: Serue nequā: omne debitum dimiſi tibi: quoniā rogaſti me. Nōne ergo oportuit ⁊ te miſereri conſerui tui: ſicut ⁊ ego tui miſertus ſum? Et iratus dñs eius tradidit eum tortoribus quoad vſqꝫ redderet vniuerſum debitū. Sic ⁊ pater meus celeſtis faciet vobis: ſi non remiſeritis vnuſquiſqꝫ fratri ſuo de cordibus veſtris.

CHRY. Ne aliq̄s exiſtimaret magnū q̄d ⁊ graue dñʒ iniūxiſſe: cū dicit dimittēdū vſqꝫ ſeptuagies ſepties: adiecit parabolā. HIE. Familiare eni ē ſyris ⁊ maxime paleſtinis ad oēm ſermonē ſuū parabolā iūgere: vt qd̄ per ſimplex preceptū ab auditoribus teneri non poteſt ꝑ ſimilitudinē exemploqꝫ teneat̄. vñ dicit: Ideo aſſimi. ē re.

celo.ho.re.q̄ vo.rõnē põne.cū ſer.ſuis. CHRY. Filiꝰ dei ſicͬ ē ſapiā iuſticia ⁊ v͛itas: ita ipſe ē regnū nõ autē aliꝰ cuiꝰ eoꝝ q̄ ſūt deorſū: ſ3 omniū q̄ ſūt ſurſū: in quorū ſenſibꝰ iuſticia ⁊ cetere v͛tutes regnāt: q̄ facti ſūt celi ꝑ hoc ꝙ portāt celeſtis imaginē. Hoc ḡ regnū celoꝝ.i.filiꝰ dei qñ factus ē in ſimilitudinē carnis peccati: tūc ſimilis factꝰ ē hoī regi vniēs hoīem ſibi. ¶ REMI. Uel regnū celoꝝ ꝯgrue ſcā eccleſia intelligit: in qua dñs operat̄ hoc qđ in iſta parabola loquit̄. Noīe aūt hoīs aliqñ deſignat̄ pat̄: ſicͬ ibi: Simile ē regnū celoꝝ homini regi q̄ fecit nuptias filio ſuo. aliqñ v͛o deſignat̄ filius: hic aūt vtrūq3 intelligi põt pater ⁊ filiꝰ: q̄ ſūt vnus deꝰ. Deus aūt rex dr̄: cuncta q̄ creauit regēdo ⁊ gubernādo. ORI. Serui aūt hi ſoli ſunt quātū ad iſtas parabolas: q̄ diſpēſatores verbi habent: ⁊ q̄bus hoc ē ꝯmiſſū vt negocient̄. REMI. Uel ꝑ ſeruos huiꝰ hoīs regis deſignāt oēs hoīes quos ad laudādū ſe creauit: q̄buſq3 legē nãe dedit: cū q̄bꝰ rõnē po it: qñ vitā ⁊ mores ⁊ actꝰ ſingloꝝ diſcutit: vt vnicuiq3 ſcḋm ꝙ geſſit tribuat. vñ ſequit̄: Et cū cepiſſet rõnem po.obla.ē ei.vnus: q̄ debebat.x.milia talenta. ORI. Omnis aūt vite nr̄e ratio ponenda ē a rege: qñ oēs nos ꝑſtari oportuerit an̄ tribunal chriſti: Nec hoc dicimus vt ſuſpitio ſit: ne forte res ipſa neceſſariū habeat longū tp̄s. Uolēs eni3 deus v͛tilare omniū mētes: cito oīa ab oībus omni tp̄e geſta ſingulis q̄buſcūq3 faciet in mentē venire: ineffabili quadā virtute. Dicit aūt: Et cū cepiſſet rõnē ponere. q2 initiū iudicij ē vt icipiat a domo dei. In ꝑncipio ḡ ponēde rõnis oblatus ē debitor talētorū multorū: qui.ſ.multa fecerat dāna ⁊ magna ei erāt iniūcta: ⁊ nullū attulit lucrū: q̄ forſitan tot talēta ꝑdidit quātos ꝑdidit hoīes. ⁊ iđ talentoꝝ multorū ē factus debitor: qm̄ ſecutus ē mulierē ſuꝑ talentū plūbi ſedentē: cuiꝰ nomē iniq̄tas. HIE. Scio quoſdā iſtū q̄ debebat.x.milia talenta diabolū interꝑ̄tari: cuiꝰ vxorē ⁊ filios venūdandos ꝑſeuerāte illo in malicia inſipientiā ⁊ malas cogitationes intelligi volūt. Sicͬ eni3 vxor iuſti dr̄ ſapiā: ſic vxor iniuſti ⁊ pctõris appellat̄ ſtulticia. S3 quomõ ei dimittat dñs.x.milia talēta: ⁊ ille nobis ꝯſeruis ſuis.x.denarios nõ dimiſerit: nec eccleſiaſtice interꝑ̄tatiōis ē: nec a prudētibus viris recipiēda. AUG. de ver.do. Iđ dicendū ē ꝙ q2 lex in decē ꝑceptis cõmendat̄: ille debebat.x.milia talētorū: ꝑ qđ omnia pctā ſignificat: q̄ ſcḋm legē fiunt. REMI. Homo aūt ſua volūtate ⁊ ſponte peccās ſuo conatu nullo mõ ſurgere valet: ⁊ nõ habet vñ reddat: q2 nihil in ſe inuenit ꝑ qđ ſe a peccatis ſoluat. vñ ſequit̄: Cū autē nõ habe.vñ redde.iuſſit eum dñs venūdari ⁊ vx.e.⁊ fi. ⁊ omnia q̄ habebat.⁊ reddi. Uxor q̄dē ſtulti ē ſtulticia: ⁊ carnis voluptas ſeu cupiditas. AUG. de q̄ euan. Per hoc ḡ ſignificat̄ trāſgreſſorē decalogi ꝑ cupiditate ⁊ prauis opibus: tanꝙ vxore ⁊ filijs penas ſoluere debuiſſe qđ ē preciū eius. preciū eni3 vēditi ē ſupplicium dānati. CHRY. Hoc aūt nõ ex crudelitate iuſſit: ſ3 ex ineffabili affectione. Uult eni3 eū terrere ꝑ has minas vt ſupplicet ⁊ nõ vendat̄: qđ ⁊ factū ē: cū ſubdit: Procidēs aūt ſer.ille: roga.eū dicēs: patiētiā habe in me: ⁊ oīa reddam tibi. REMI. His aūt v͛bis humiliatio ⁊ ſatiſfactio pctõris demõſtrat̄ dū dr̄: Procidēs. In hoc v͛o ꝙ dicit: Patientiā habe in me: vox exprimit̄ pctõris poſcētis tēpus viuēdi ⁊ ſpatiū corrigēdi. Eſt aūt larga dei benignitas ⁊ clemētia erga pctõres ꝯuerſos: qm̄ ipſe ſemꝑ paratꝰ ē ꝑ baptiſmū aut penitētiā peccata dimittere. vñ ſequit̄: Miſertus aūt do.ſerui.ill.dimi.eū: ⁊ debitum dimiſit ei.

CHRY. Uide aūt diuini amoris ſuꝑabundantiā: petit ſeruus ſolius tp̄is dilationē: ipſe autē maius eo qđ petijt dedit: dimiſſionē ⁊ ꝯceſſionē totiꝰ mutui. volebat aūt ⁊ a ꝑncipio dare: ſ3 nolebat ſolū ſuū eſſe donū: ſ3 ⁊ ſupplicatiōis illius vt nõ incoronatꝰ abſcedat. Iđ aūt anꝙ rationē poneret: debitum nõ dimiſit: q2 docere voluit a quātis debitis eū liberat: vt ſaltē ita ad cõſeruos māſuetior fieret: Et quidē vſq3 ad hec q̄ ꝑmiſſa ſūt acceptabilis fuit. etenim ꝯſenſus ē ⁊ ꝓmiſit ſe reddere debitū: ⁊ procidēs rogauit: ⁊ debiti magnitudinē cognouit. Sed q̄ poſtea fecit indigna fuere priorībꝰ. Sequit̄: Egreſſus autē ſer.ille inue.vnū de cõſeruis ſuis: q̄ debe.ei centū denarios. AUG. de ver.do. Qđ.aūt dicit̄ ꝙ debebat ei centū denarios: ab eodē numero.ſ.decē ſumit̄: q̄ ē numerꝰ legis. nā ⁊ centū cēties fiunt decē milia: ⁊ decies deni ſūt centū: ⁊ illa.x.milia talētorū: ⁊ illi decies deni: ⁊ a legitimo numero nõ recedūt: in quo vtroq3 inuenies pctā. vterq3 eſt ḡ debitor: vterq3 venie deprecator. Omnis eni hõ ⁊ debitor ē dei: ⁊ debitorē h3 fratrē ſuū. CHRY. Tanta aūt differētia ē pctõrū q̄ ꝯmittūt i hoīem: ⁊ q̄ ꝯmittūt in deū: quāta ē differētia.x.miliū talētorū ⁊ centū denariorū: magis aūt ⁊ multo plus: qđ patet ex differētia perſonarū: ⁊ a paucitate peccantiū. Homine.n.vidēte ⁊ deſiſtimus: ⁊ pigritamur peccare: deo aūt vidēte ſcḋm vnūquēq3 diē non obſiſtimus: ſed agimus informidabiliter oīa ⁊ loq̄mur. Non hinc aūt ſolū grauiora apparēt peccata in deū: ſ3 etia3 ⁊ beneficio quo ſumus potiti ab ipſo. Fecit eni3 nos eſſe: ⁊ oīa ꝓpter nos opatus ē. Animā rõnalē nobis inſpirauit: filiū ſuū miſit: celū nobis apuit: ⁊ nos filios ſuos fecit. Nunq̄d ḡ ſi vnaquaq3 die moreremur ꝑ illo: retribueremꝰ ei aliqđ dignū: nequaꝙ. S3 hoc rurſus ad vtilitatem noſtram ꝑtinet. nos aūt ecõtrario in legibꝰ eius offendimus. REMI. Sic ḡ ꝑ debitorem decē miliū talentorū deſignant illi q̄ maiora crimina cõmittunt: ꝑ debitorē aūt centū denarioꝝ q̄ minora cõmittunt. HIE. Qđ vt manifeſtius fiat dicamus ſub exemplo: Siq̄s veſtrū cõmiſerit adulteriū: homicidiū: ſacrilegiū: maiora crimina decē miliū talentorū rogāti dimittunt̄: ſi ⁊ ipſe dimittat minora peccantibus. AUG. de ver.do. Sed ille ſeruus ingratus: iniquus: noluit ꝑſtare qđ illi indigno preſtitū fuit. Sequit̄ eni3: Et tenēs ſuffocabat eū dicēs: Redde qđ debes. REMI. i.acriter.inſiſtebat vt vindictā ab eo exigeret. ORI. Iđ vt arbitror ſuffocabat: qm̄ a rege exierat: nõ eni3 ſuffocaret conſeruum ſuū ſi nõ exiſſet a rege. CHRY. Per hoc etiā ꝙ dicit̄: Egreſſus: oſtēdit̄ ꝙ nõ poſt multū tēpus: ſed confeſtim adhuc q̄ſi in auribꝰ habēs beneficiū in malicia abuſus ē liberatione a ꝓprio dño ſibi data. Quid igit̄ ille fecerit ſubdit̄: Et proci.cõſer.eius: rogabat eū dicēs: Patiētiā habe in me ⁊ omnia reddā tibi. ORI. Conſidera ſubtilitatē ſcripture: qm̄ ſeruꝰ multoꝝ debitor talentoꝝ ꝓcidens adorauit regē. q̄ aūt centū debebat denarios: procidēs nõ adorabat: ſ3 rogabat conſeruū dicēs: Patientiā habe. CHRY. Sed neq3 hec v͛ba ingratus ſeruus reueritus ē: q̄bus ſaluatꝰ ē. Sequit̄ eni3: Ille aūt noluit. AUG. de que.euan. i.tenuit cõtra eū hūc animū vt ſupplicia illi vellet: ſ3 abijt. REMI. i.magis ira exarſit vt ab eo vindictā exigeret: ⁊ miſit eū in carcerē donec redderet debitū. i.apprehēſo fratre vindictā ab eo exegit. CHRY. Uide dñi charitatē ⁊ ſerui crudelitatē hic ꝑ decē milibꝰ talentis: hic aūt ꝑ centū denarijs. hic cõſeruū: hic aūt dñm rogabat. ⁊ hic quidē totalē abſolutionē accepit: ille aūt ſolā dilationē petebat. Cõdoluerūt q̄ nõ debebāt. vñ ſeq̄t: Uidētes aūt cõſerui eius q̄ fiebāt ꝯtriſtati ſunt valde. AUG. de q.euā. Per ꝯſeruos intelligit̄ eccl̄ia: q̄ illū ſoluit ⁊ ligat. REMI. Uel cõſerui ſorte angeli ſūt intelligendi aut ꝑdicatores ſācte eccleſie: ſiue quicūq3 fideles q̄ vidētes aliquē fratre3 remiſſionem peccatorū adeptū: nõ velle miſereri cõſerui ſui cõtriſtantur de eius ꝑditione. Sequit̄: Et venerūt ⁊ narrauerunt dño q̄ facta fuerāt. Uenīūt quidē nõ corpore ſed corde. Dño aūt narrare ē dolores ⁊ cõtriſtatiōes cordis in ſuo affectu demonſtrare. Sequit̄: Tūc vocauit eū dñs ſuꝰ. vocauit q̄dem ꝑ ſententiā mortis: ⁊ ab hoc ſeculo migrare iuſſit. ⁊ dixit ei: Serue neꝙ: omne debitū dimiſi tibi: qm̄ rogaſti me. CHRY. Et quādo quidē decē milia talēta debebat:

lenta debebat: nō vocauit eū neq̄: neqꝫ ē cōuitiatus ſed
miſertus. Quādo aūt cōtra cōſeruū ingratus ē effectus:
tūc dicit: Serue neq̄. ⁊ hoc ē qḋ dī: Nōne ergo oportuit
⁊c. REMI. Et ſciendū qꝛ ſeruus ille nullū r̄nſum le/
git dn̄o dediſſe: in quo demonſtratꝙ in die iudicij ⁊ ſta/
tim poſt hāc vitā omne argumentū excuſatiōis ceſſabit.
CHRY. Quia vero bn̄ficio nō ē factꝰ melior: relinqui
tur vt pena corrigat. vn̄ ſequit: Et iratus dn̄s eius tradi
dit eū tortoribꝰ quoaduſqꝫ redderet vniuerſū debitum.
Nō aūt ſimplr̄ dixit: Tradidit eū: ſꝫ Iratus: qḋ non po/
ſuit qn̄ iuſſit eū vēdi. nō eniꝫ hoc erat ire: ſꝫ magis amo/
ris ad correptionē: nūc aūt hec ſn̄ia eſt ſupplicij ⁊ pene.
REMI. Tūc eniꝫ dī deꝰ iraſci qn̄ aduerſus peccato/
res vindicat. Tortores aūt dicunt demones: qꝛ ſemp ad
hoc parati ſūt vt pditas aīas ſuſcipiāt: ⁊ in pena eterne
dānatiōis eas torqueāt. Nunqd aūt poſtꝙ aliqs demer
ſus fuerit in eternā dānatione poterit inuenire ſpatium
corrigendi: aut aditū exeūdi? Nō: ſꝫ Quouſqꝫ ponit p in
finito. ⁊ ē ſenſus: ſemp ſoluet: ſꝫ nunꝙ pſoluet: ⁊ ſemp pe
nā luet. CHRY. Per hoc ḡ oſtēdit ꝙ ꝯtinue. i. eterna/
liter punietur neqꝫ reddet aliqn̄. Quis aūt irreuocabilia
ſint chariſmata ⁊ dei vocatiōes: tn̄ tātū valuit malicia vt
⁊ hāc legē ſoluere videat. AVG. de ver. do. Dicit eniꝫ
deus: Dimittite ⁊ dimittet vobis. ſꝫ ego prior dimiſi: di
mittite vel poſtea. nam ſi non dimiſeris: reuocabo te. ⁊
quicqd tibi dimiſerā: replicabo tibi. nō eniꝫ fallit aut fal
lit chriſtꝰ q̄ ſubiecit dicēs: Sic ⁊ pater meꝰ celeſtis faciet
vobis: ſi nō remiſeritis vnuſqſqꝫ fratri ſuo de cordibus
veſtris. Meliꝰ ē eniꝫ vt clames ore ⁊ dimittas in corde:
ꝙ ſis blādus ore ⁊ crudelis in corde. Ideo enim dn̄s ſub/
dit: De cordibꝰ veſtris. vt ſi p charitatē imponitis diſci/
plinā: de corde lenitas nō recedat. Quid eniꝫ taꝫ piuꝫ ꝙ
medicus ferēs ferramētū? ſeuit in vulnus vt hō curet: qꝛ
ſi vulnus palpat hō pditur. HIE. Ideo ⁊ dn̄s addidit:
De cordibꝰ veſtris: vt oēm ſimulationē ficte pacis auer/
teret. Precipit ḡ dn̄s petro: ſub cōparatione regis dn̄i ⁊
ſerui q̄ debitor. x. miliū talētorū a dn̄o rogās veniā im/
petrauerat: vt ipſe quoqꝫ dimittat cōſeruis ſuis minora
peccātibus. ORIGE. Vult etiā docere faciles nos eē
ad indulgēdū eis q̄ nocuerūt nobis: maxīe ſi ſatiſfaciant
⁊ deprecent ſibi veniā dari. RABA. Allegorice autē
ſeruus hic q̄ decē milia talentorū debuit iudaicus ē pplſ
decalogo legis aſtrictus: cui dn̄s ſepiꝰ dimiſit debita qn̄
in anguſtijs cōſtituti illiꝰ miſericordiā deprecabant. ſꝫ li
berati oēs debitores atrociter repetebāt ⁊ a gētili popu
lo: quaſi ſibi obnoxio: circūciſioneꝫ ⁊ cerimonias legis
expetunt. ſed ⁊ pphetas ⁊ apl'os crudeliter trucidāt. vn̄
tradidit eos dn̄s in manus romanorū vel malignorū ſpi
rituū q̄ eternis cruciatibus eos puniret. CA.XIX.

Et factum eſt cum conſūmaſſet ieſus ſer/
mones iſtos migrauit a galilea: ⁊ vēit in/
fines iudee trans iordanem: ⁊ ſecute ſunt
eum turbe multe: ⁊ curauit eos ibi. Et acceſſerūt
ad eum phariſei tentantes eū ⁊ dicentes: Si licet
homini dimittere vxorem ſuam quacūqꝫ ex cau
ſa? Qui reſpondens ait eis: Nō legiſtis quia qui
fecit hominē ab initio: maſculum ⁊ feminaꝫ fecit
eos? Et dixit: Propt̄ hoc dimittet homo patreꝫ
⁊ matrem: ⁊ adherebit vxori ſue: ⁊ erunt duo in
carne vna. Itaqꝫ iam non ſunt duo ſed vna caro.
Quod ergo deus coniunxit homo non ſeparet.
Dicunt illi: Quid ergo moyſes mandauit dari li
bellum repudij ⁊ dimittere? Ait illis: Quoniam
moyſes ad duritiaꝫ cordis veſtri permiſit vobis
dimittere vxores veſtras: ab initio aūt nō fuit ſic.

CHRY. in ho. Dn̄s prius iudeā relinquēs ppt̄ illoruꝫ
emulatioeꝫ: nūc ibidē iaꝫ imorat qꝛ paſſio in pximo fu
tura erat: nō tn̄ ad iudeā interim aſcēdit ſꝫ in terminos
iudee. vn̄ dī: Et factū ē cū conſū. Ieſus ſer. iſtos. migra.
a galilea. RABA. Hic ḡ incipit narrare q̄ in iudea fe/
cit: docuit: ſiue paſſus ē. ⁊ primo quidē trās iordanē ad
orientē: deide etiā cis iordanē qn̄ venit hierico ⁊ bethpha
ge ⁊ hieruſalē. vn̄ ſeqt̄: Et ve. in fines iudee trās iordanē.
CHRY. ſup mat. Quaſi iuſtꝰ dn̄s oluꝫ q̄ ſic diligit alios
ſeruos: vt alios nō cōtēnat. REMI. Sciendū ē aūt ꝙ
oīs illa iſraelitarū pūincia gn̄aliter iudea dicebat: ad cō
parationē aliarū gentiū. Verūtn̄ meridiana eiꝰ plaga in
qua habitabat tribus iuda: ⁊ tribus beniamin ſpāliter di
cebat iudea ad diſtinctionē aliarū regionū q̄ in ipſa pro/
uincia cōtinebant. i. ſamaria: galilea: ⁊ decapolis: ⁊ reli/
que alie. Sequit: Et ſecute ſūt eū turbe mlte. CHRY.
ſup matth. Perducebāt eū q̄ſi paruuli filij patrem pegre
longe pficiſcentē. Ipſe aūt tanꝙ pat pficiſcens: pignora
charitatis filijs reliqt remedia ſanitatū. vn̄ dicit: Et cura
uit eos. CHRYSO. in homi. Conſiderandum etiam
ꝙ neqꝫ doctrine verborum continue dn̄s inſiſtit: nec ſi/
ſignorum operationi: ſꝫ nūc quidem hoc: nūc autē illud
facit: vt a ſignis credibilis appareret i his q̄ dicebat. Ex
ſermonū aūt doctrina vtilitas q̄ erat in ſignis oñderet.
ORI. Sanabat aūt dn̄s turbas trās iordanē vbi ba/
ptiſmꝰ dabat. Vere eniꝫ oēs a ſpiritalibꝰ infirmitatibus
ſaluant etiā baptiſmo. ⁊ multi qdē ſequunt chriſtū ſicut
turbe: tn̄ non ſurgētes vt mattheus q̄ ſurgēs ſecutus eſt
dn̄m. RAB. Curat etiā galileos in iudee finibꝰ vt pec
cata gētiū i eā veniā q̄ iudee pabat admittēt. CHRY.
in ho. Curabat ſiqdē chriſtꝰ hoīes: ⁊ illis bn̄faciens ⁊ p
eos multis alijs. Horū eniꝫ ſanatio alijs erat occaſio di
uine cognitiōis: ſꝫ nō phariſeis q̄ ex ſignis duriores fie/
bāt. vn̄ ſequit: Et acceſ. ad eū phariſei tētantes eū ⁊ dicē/
tes: Si licet homini dimittere vxorē ſuā quacūqꝫ ex cā?
HIE. Vt q̄ſi cornuto eū teneāt ſyllogiſmo: ⁊ quodcūqꝫ
r̄ndeat pateat captiōi. Si dixerit dimittēdā vxorē quali
bet ex cā ⁊ ducēdam aliā: pudicitie p̄dicator ſibi videt
dicere cōtraria. Sin aūt r̄nderit: nō oēm ob cām debere
dimitti q̄ſi ſacrilegij reus tenebit: ⁊ aduerſus doctrinam
moyſi ⁊ dei facere. CHRY. in ho. Intuere aūt ex mo
do etiā interrogationis maliciā. dn̄s enim ſupra de lege
hac diſputauerat: ipſi autē q̄ſi iam nullo dcō interrogāt
.ſ. opināte ꝙ oblitus eſſet eorū q̄ dixerat. CHRY.
ſup mat. Sic aūt ſi videas hoiem aſſidue amicitias medi
corū colentē: itelligi qꝛ infirmꝰ ē: ſic ⁊ cū videas virū ſiue
mulierē de dimittēdis vxoribꝰ aut viris ītrogātes: co
gnoſce qꝛ vir ille laſciuꝰ ē: mulier illa meretrix ē. nā i mr̄i
mōio caſtitas delectat: libido aūt q̄ſi vinclo ꝯiugij alliga
ta torquet. Sciebāt aūt qm̄ nullā cām idoneam habebāt
circa dimittēdas vxores: pter ſolā turpitudinē: ⁊ alias at
qꝫ alias ſibi iūgebāt. Timuerūt aūt ītrogare ex qbus
cāis: ne ſeipſos infra āguſtias certarū cārū aſtrīgerēt. ſꝫ
īterrogauerūt ſi ex oībus cauſis licet: ſciētes qꝛ moduꝫ
neſcit: nec infra terminos vnius cōiugij capit libido: ſed
quāto magis exercet: magis accendit. ORI. Tētato au
tē dn̄o: nullus diſcipulorū eiꝰ q̄ poſitus ē ad docendum
grauiter ferat: ſi tētatus fuerit a quibuſdā: tn̄ ⁊ tentatori/
bus r̄ndet dogmata pietatis. HIE. Sic aūt reſponſio
nē tēperat: vt diſciplinā tranſeat ſcripturā ſanctaꝫ addu/
cens in teſtimoniū ⁊ nālem legē: primāqꝫ dei ſn̄iam: ſcdo
opponēs. vn̄ ſequit: Qui reſpondēs ait eis: Non legi. qꝛ
q̄ fec ab initio maſculū ⁊ feminā fec eos? Hoc in exordio
geneſis ſcriptū ē. Dicēdo aūt maſculū ⁊ feminaꝫ: oſtendit
ſcdā vitanda ꝯiugia. nō eniꝫ ait: Maſculū ⁊ feminas qḋ
ex priorū repudio q̄rebatur: ſed Maſculuꝫ ⁊ feminā: vt
vnius cōiugij cōſortia necterent. RABA. Salubri au
tē conſilio dei factū ē vt ſui corporis portione vir ample
cteret in femina: nec a ſe putaret eſſe diuerſuꝫ: quod de ſe